



SLUŽBENI GLASNIK GRADA ĐAKOVA

Đakovo, 25. travnja 2012. godine

Broj 4

ISSN 1847-7550

SADRŽAJ

AKTI GRADSKOG VIJEĆA

Str.

1. Odluka o dodjeli priznanja Grada Đakova za
2012. godinu 2

Temeljem članka 9., 10. i 32. Statuta Grada Đakova (Službeni glasnik Grada Đakova, br 6/09. i 3/12.) Gradsko vijeće Grada Đakova na 21. sjednici održanoj dana 23. travnja 2012. godine donosi

ODLUKU
o dodjeli javnih priznanja Grada Đakova
za 2012. godinu

I.

Godišnja nagrada, pojedinačna,
dodjeljuje se:

1. ANKICI MANDIĆ, rođenoj 8. studenoga 1957. godine u mjestu Korita kod Tomislavgrada, BiH. Zaposlena je u Poreznoj upravi, Ispostavi Đakovo od 1980. godine. Inicijatorica je osnivanja niza rekreativnih udruga u kojima je permanentno aktivna i inicijatorica raznih aktivnosti:

-10. lige otvorenog prvenstva Đakovštine u kuglanju za žene, uz sudjelovanje 14 ekipa sa 70 natjecateljica,

-Povodom Hrvatskoga olimpijskog dana tradicionalno organizira natjecanje u boćanju, streljaštvu, kuglanju pod nazivom „Natjecanje u bijelim majicama“, a ostvareni prihod od kotizacije ide u korist humanitarnih akcija,

-10. uskrsni turnir u kuglanju za žene, humanitarnog karaktera, a ostvareni prihod od kotizacije ide u fond za perspektivne sportaše Grada Đakova,

-Organizira i sudjeluje na obiteljskim sportsko-rekreativnim festivalima susreta žena povodom Dana Grada i to:

-turniru u streljaštvu (zračna puška),

-turniru u boćanju.

Samoprijegoran amaterski društveni rad gospođe Ankice Mandić prepoznat je i od Hrvatskog saveza sportske rekreacije „Sport za sve“ te je dobitnica godišnje nagrade „Prof. dr.sc. Mirko Relac“. Uvijek voli isticati da je temeljna značajka sportske rekreacije razonoda i zabava, a osnovni cilj podizanje i održavanje psihičke stabilnosti te funkcionalnih i motoričkih sposobnosti, slobodnim izborom tjelesnog vježbanja u slobodno vrijeme.

2. VIČ. ZVONKU MRAKU, rođenom u Osijeku 25. veljače 1958. godine.

Odrastao je u Koški gdje je završio Osnovnu školu. Kao sjemeništarc Đakovačke

biskupije 1973. do 1975. završio je 1. i 2. razred gimnazije u Zagrebu na Interdijecezanskoj srednjoj školi, a 3. i 4. razred gimnazije 1975. do 1977. godine u gimnaziji J. J. Strossmayer pri Bogoslovnom sjemeništu u Đakovu.

Nakon služenja vojnog roka, kao bogoslov Đakovačke biskupije, studirao je teologiju na Visokoj bogoslovnoj školi u Đakovu od 1978. do 1984. Za đakona je zaređen 1982. godine u Valpovu, a na đakonskoj praksi je bio u Župi sv. Josipa Radnika u Osijeku od rujna 1983. do siječnja 1984. godine, te o Uskrsu 1984. godine.

Za svećenika je zaređen 1984. godine u đakovačkoj katedrali, a Mladu misu je slavio u Koški. U Župi Svih svetih u Đakovu bio je župni vikar od 1984. do 1986. godine.

Upravitelj Župe Svih svetih u Đakovu bio je od 1. rujna 1985. do 1. studenog 1985., a u đakovačkoj Župi Dobrog Pastira župnik je od 16. studenoga 1986. godine. U župi gradi župni dom od jeseni 1986. do proljeća 1989. godine, kao i župnu crkvu Dobrog Pastira, od kolovoza 1990. do 7. svibnja 1995. godine.

Sudjelovao je u Domovinskom ratu kao vojni vikar u 122. brigadi HV u Đakovu, od ljeta 1991. do kolovoza 1992. i bojnič je HV. Predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman mu je za zasluge dodijelio odličje Hrvatski troplet.

Vlč. Zvonko Mrak organizira mnoge koncerte sakralne glazbe, sudjeluje u manifestaciji „Zvonila su zvana katedrale naše“, u obilježavanju Dana sjećanja na Vukovarsku tragediju i mnogim drugim događajima.

Dodjeljujući ovu nagradu, vlč. Zvonku Mraku odajemo priznanje za njegovo gotovo 30-godišnje uspješno djelovanje na dobrobit Grada Đakova i njegovih žitelja, a posebice njegovih župljanki i župljana.

3. VIČ. TOMISLAVU ĆORLUKI, rođenom 19. lipnja 1961. godine u Nuštru u radničkoj obitelji koja je dala dva sina svećenika. Osnovnu školu završava u Nuštru, gimnaziju u Zagrebu i Đakovačkom sjemeništu. Studij filozofije završava u Đakovu. Za đakona se zaređuje 1986. u Srijemskoj Mitrovici, a prije 25 godina zaređuje se za svećenika u đakovačkoj katedrali. Mladu misu slavi 12. srpnja 1987. u rodnom Nuštru. Tri godine je bio župni vikar u Župi Svih svetih u Đakovu.

U Nijemce dolazi za župnika pred Domovinski rat, 1990. i ostaje do okupacije. Kao prognani župnik brine se za župljane i tijekom progonstva. No, ni tada nije strpljivo čekao da rat završi - raznosio je krunice obilazeći branitelje na ratištu i pružao im duhovnu potporu.

Kao mladi župnik radi od 1991. do 1994. u Biskupijskom Caritasu u Đakovu, gdje zaprima i dijeli pomoć te vodi brojne strane delegacije u ratom uništena mjesta. Za upravitelja nove župe u Vinkovcima dolazi 1. rujna 1994. i ostaje do povratka u Nijemce 1997. Po povratku obnavlja porušene crkve i crkvene objekte u 4 sela. Proživjevši zajedno sa svojim narodom rat, progonstvo i povratak, te obnovu nakon ratnih stradanja, u Đakovo dolazi za župnika 15. kolovoza 2002. u Župu Svih svetih, gdje već 10 godina obavlja svećeničku službu. Danas obavlja i službu dekana Đakovačkog dekanata koji broji 13 župa.

Od svojeg dolaska u Đakovo obnavlja župnu crkvu Svih svetih, kapelicu na groblju, župnu dvoranu; nastavlja postojeće i pokreće brojne nove aktivnosti, približavajući župnu zajednicu svakome čovjeku, napose djeci i mladima. Na lokalnoj radiopostaji započinje emisija duhovnog karaktera, održavaju se koncerti i predstave, pokreće župni list, organizira zajednice i udruge u župi, te produbljuje suradnju s postojećima. Otvoren za svakoga, sa svakim suosjeća i ima razumijevanja, posebice za siromašne, bolesne, stare, ostavljene i osamljene. Podržava tako i radnike bivše „Đakovštine“ i pomaže u organiziranju mnogih humanitarnih aktivnosti za ljude u potrebi.

Prečasni Ćorluka je, jednom riječju, duhovni i materijalni graditelj naše zajednice i stoga zaslužuje godišnju pojedinačnu nagradu Grada Đakova.

II.

Godišnja nagrada, skupna, dodjeljuje se:

1. LOVAČKOM DRUŠTVU „JASTREB“ IZ PIŠKOREVACA

Lovačko društvo „Jastreb“ Piškorevci osnovano je tijekom 1946. godine, međutim počeci organiziranog i planskog lovstva sežu daleko ranije.

Završetkom Domovinskoga rata i stagnacije rada društva, bio je potreban određeni vremenski period da bi se rad društva obnovio i nastavio, te uskladio s novim zakonskim propisima.

LD „Jastreb“ trenutačno ima 16 aktivnih članova te gospodari lovištem površine 2.268 ha. U organizaciji i podizanju lovnih, te općih etičkih uvjeta, učinjeni su veliki pomaci u odnosu prema navedenim lovnim površinama, a samim time i svim životinjskim vrstama.

Rad društva ne sastoji se samo u odstrelu divljači, nego iziskuje puno volonterskog rada, osobnih izdataka uz redovita davanja i ostale radne aktivnosti. Na Skupštini društva 2007. godine donosi se nekoliko vrlo bitnih i hrabrih odluka među kojima je kupnja vlastitog zemljišta, izgradnja Lovačkog doma koji je pri završetku, uvođenje električnih i vodovodnih instalacija, uređenje pratećih objekata, pošumljavanje, iskopi pojilišta, uređenje prilaznih putova.

U bliskoj budućnosti društvo namjerava razviti i lovni turizam, a poradit će i na animiranju mladih populacija kroz razne edukacije, druženja, upoznavanje lovišta, što svakako ima vrlo izglednu perspektivu.

Lovačko društvo surađuje s drugim lovačkim društvima i udrugama kroz česte dolaske gostiju i obilazak lovišta i međusobna druženja.

Stoga poželimo društvu ostvarenje svih zacrtanih ciljeva u očuvanju lovstva kao zdrave djelatnosti, neophodne u očuvanju eko-sustava, životinjske i ostale raznolikosti naše bogate ravnice.

2. KUD-u „ŠOKADIJA“ BUDROVCI

Kulturno - umjetničko društvo Šokadija Budrovci djeluje od 1983. godine. Sudionik je svih važnijih folklornih smotri i manifestacija u Hrvatskoj (Međunarodne smotre folklora u Zagrebu, državne smotre u Metkoviću, Đakovačkih vezova, Vinkovačkih jeseni, Brodskog kola, Baranjskog bećarca, Orahovačkog proljeća, Županjskog sijela i drugih), a razvija i međunarodnu suradnju, te surađuje s društvima iz Austrije, Mađarske, Njemačke, Vojvodine i Makedonije.

Društvo je domaćin folklorne manifestacije "U Budrovci, na Nedilju bilu", a

u okviru folklornog programa održava se i smotra pučkog crkvenog pjevanja. Organizator je i dječje folklorne smotre "Rubina zlatne jeseni" koja se održava tijekom rujna.

Dugogodišnji je sudionik Đakovačkih vezova (sudjeluje u svim programima: uređenje izloga, povorka i nastup, izbor nošenog ruha) i Đakovačkih bušara. Društvo je nagrađivano za izvornost, tradicionalnost i kreativnost maski i pokladnih kostima, a uz nastup na Đakovačkim bušarima organizator je bušarske povorke, maskenbala u Budrovcima i pokladne zabave.

Društvo danas broji stotinjak aktivnih članova, koji djeluju u mlađoj, srednjoj i starijoj folklornoj sekciji, sekciji pučkog crkvenog pjevanja, tamburaškoj sekciji i upravi Društva.

KUD Šokadija trajno čuva običaje i tradiciju svoga kraja surađujući pri tom s udrugama i institucijama mjesne i lokalne samouprave, aktivno dajući doprinos svakom značajnom događaju na području Budrovaca i Đakova, a posebno je ponosno na svoje mjesto Budrovce, koje je u pjesmama i opjevalo.

3. ŠKOLSKOM ŠPORTSKOM DRUŠTVU „MLADOST 96“ GIMNAZIJE A. G. MATOŠA ĐAKOVO

Školsko športsko društvo „Mladost 96“ osnovano je 1996. godine. Prva školska natjecanja na razini Osječko-baranjske županije započela su u šk. god. 1996./97., a prve gimnazijske ekipe bile su kros ekipa i stolni tenis.

Od tada do danas ŠŠD redovito sudjeluje na svim županijskim i međuzupanijskim, te državnim natjecanjima. Posebno se ističu rukometaši, rukometašice, muška i ženska kros ekipa i košarkašice.

U proteklih 15 godina rada kroz ŠŠD „Mladost 96“ prošli su mnogi vrhunski sportaši. Gimnazija A. G. Matoša s ponosom se može pohvaliti da je škola svjetskih i europskih prvaka, a niz je započeo Hrvoje Stević, šahovski velemaistor, kojega su slijedili: u šahu Kristina Šolić, u borilačkom sportu Valerija Vujčić i Marin Mandarić, u novim borilačkim sportovima grappling i jiu-jitsu Marija Šola i Danny Vuković, u ribolovu Tihomir Šarić, u atletici Maja Pačarić.

Jedna od najsajnijih karijera je ona Domagoja Duvnjaka, hrvatskog rukometnog reprezentativca, koji je 2009. godine u Zagrebu

osvojio titulu svjetskog viceprvaka, a 2011. godine okitio se i brončanom medaljom s Europskog rukometnog prvenstva.

Svi ovi rezultati ekipnog i pojedinačnog natjecanja ne bi bili postignuti bez profesora tjelesne i zdravstvene kulture Mije Buruša, pok. Mije Nikolića, Jozе Drljepana, Mirele Šunda i Marka Müllera.

Nadamo se da će dodjela nagrade Grada Đakova još više potaknuti učenice i učenike da uz pomoć profesora i trenera postižu još bolje sportske rezultate, bilo kao pojedinci, bilo kao ekipe svoje škole.

III.

Povelja zahvalnosti dodjeljuje se: 1. POSTHUMNO GENERALU ZBORA IMRI AGOTIĆU

General zbora Imra Agotić, prvi zapovjednik Hrvatskoga ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane i veteran Domovinskoga rata, rođen je u Gorjanima 12. siječnja 1943. godine, a preminuo je u Zagrebu 18. ožujka 2012. godine. Bio je pripadnik Oružanih snaga RH od 1991. godine.

Početak srpnja 1991. godine general Agotić napušta bivšu JNA i stavlja se na raspolaganje Predsjedniku Republike Hrvatske, koji ga svojom odlukom od 10. kolovoza 1991. godine postavlja za v.d. načelnika Stožera Zbora narodne garde i vršitelja dužnosti zapovjednika ZNG-a.

U listopadu 1991. godine predsjednik dr. Franjo Tuđman imenuje ga glavnim pregovaračem s predstavnicima bivše JNA o njihovom napuštanju teritorija Republike Hrvatske. Nedugo nakon toga promaknut je u čin general-bojnika. U siječnju 1992. godine predsjednik RH ga imenuje za prvog zapovjednika Hrvatskoga ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane. Na Dan državnosti 1995. godine promaknut je u čin general-pukovnika Hrvatske vojske.

Za pomoćnika načelnika Glavnog stožera OSRH za Hrvatsko ratno zrakoplovstvo imenovan je u ožujku 1996. godine. Ovu dužnost obnaša do 21. veljače 2000. godine kada ga predsjednik Republike Hrvatske imenuje svojim pomoćnikom za obranu i vojna pitanja.

Kao djelatna vojna osoba general Agotić umirovljen je 31. prosinca 2002. godine, prije čega je promaknut u čin generala

zboru. Predsjednik Republike imenuje ga 1. veljače 2003. godine svojim savjetnikom za nacionalnu sigurnost, koju dužnost je obnašao do 2005. godine.

Za osobni doprinos u obrani Republike Hrvatske odlikovan je Redom Nikole Šubića Zrinskog, Redom bana Josipa Jelačića, Spomenicom Domovinskoga rata, Spomenicom domovinske zahvalnosti i medaljom Bljesak, Ljeto 95. i Oluja.

Sjećanje na velikog čovjeka i njegov doprinos u stvaranju Oružanih snaga zauvijek će ostati u srcima svih njezinih pripadnika, a i nas samih, jer je potekao iz naše lijepe ravnice na što smo vrlo ponosni.

2. Dr. med ZENKI KONJARIK, spec. pedijatrije, rođenoj 24. kolovoza 1954. godine u Đakovu. Osnovnu školu i gimnaziju završila je u Đakovu, a Medicinski fakultet u Zagrebu 1978. godine. Specijalizirala je pedijatriju 1989. godine. Radila je u Domu zdravlja, a od 1998. godine ima ambulantu privatne specijalističke prakse. Pokretačica je inicijative „Rodilište-prijatelj djece“ ostvaren 1996. godine u suradnji s Ministarstvom zdravstva i Svjetske zdravstvene organizacije.

Članica je Udruge za pomoć osobama s mentalnom retardacijom Đakovo od 1996. godine, kasnije i članica Izvršnog odbora, a u siječnju 2004. godine postaje predsjednicom Udruge. Od 2004. godine kreće s prikupljanjem sredstava za pomoć roditeljima djece s posebnim potrebama. Od tada, pa sve do danas, voditeljica je projekata kojima je Udruzi kupljeno kombi vozilo za prijevoz djece, omogućeno terapijsko jahanje, proširen prostor Udruge i znatno proširen stručni kadar. Na njezinu inicijativu su dvije đakovačke škole prilagođene djeci s posebnim potrebama. OŠ „Vladimir Nazor“ bogatija je za dvije specijalizirane učionice, a u OŠ „Josip Antun Čolnić“ ugrađeno je dizalo.

Za status prve udruge u Hrvatskoj s dozvolom pružanja dodatne usluge patronaže također je zaslužna aktualna predsjednica. Od 1. siječnja 2012. godine ishodila je potpisivanje trajnog Ugovora za povremeni boravak za 20 korisnika i psihosocijalnu patronažnu skrb za 53 korisnika. Na taj je način omogućila zapošljavanje dodatnog stručnog kadra. Uz te usluge voditeljica je trogodišnjeg projekta kojima su zaposleni pomoćnici u nastavi djece s posebnim

potrebama. U listopadu prošle godine povodom 40. obljetnice rada Zajednice saveza osoba s invaliditetom Hrvatske, dodijeljeno joj je Priznanje za suradnju u ostvarivanju strateških ciljeva za izjednačavanje mogućnosti osoba s invaliditetom.

Dr. Zdenka Konjarik prva je osoba koja dolazi u kontakt s djecom s posebnim potrebama na našem području i prva osoba koja upoznaje roditelje s Udrugom i njezinim radom. Svakodnevno doprinosi poboljšanju društvenog života osoba s posebnim potrebama.

3. FRANJI SCHMIDTU, rođenom 2. prosinca 1939. godine u Zagrebu. Osnovnu školu i zanat elektroinstalatera završio je u Zagrebu. Odlazi na rad u Njemačku u Göppingen 1959. godine, a 1962. godine sklapa brak sa Njemicom. Majstorski ispit za elektroinstalatera polaže 1964. godine i osniva vlastitu tvrtku. U industrijskoj zoni grada 1974. godine gradi halu, te zapošljava 16 radnika. Godine 1976. tvrtka dobiva naziv SCHMIDT-FUNKTECHNIK.

Početak Domovinskoga rata povezuje se s Hrvatskom katoličkom misijom i pridružuje se prikupljanju novčanih sredstava za domovinu kroz organiziranje humanitarnih koncerata tamburaških sastava, pjevača i glumaca iz Hrvatske u mnogim mjestima Njemačke, te šalje različitu tehničku robu kao pomoć Hrvatskoj.

Između mnogih gradova, kojima je u tim teškim danima donirao pomoć, nalazi se i naš grad i okolica, a pomoć se sastojala u opremi vatrogascima, 122. brigadi HV, Caritasu i dr. Za to vrijeme donirao je, što u novčanim sredstvima, što u opremi više od 5 milijuna DEM.

Dodjelom javnog priznanja Povelje zahvalnosti ovim putem Grad se odužuje velikom humanistu i čovjeku velika srca.

4. VIČ. JOSIPU VIDIĆU, rođenom 17. prosinca 1941. godine u Tesliću. Osnovnu školu i Nižu gimnaziju završava u Tesliću, Klasičnu gimnaziju u Dubrovniku, a 1968. započinje Teološki studij u Splitu koji nastavlja 1969. godine u Münchenu. Nakon završenog teološkog studija za svećenika je zaređen 1975. godine u Passau, gdje je i danas na službi kao župnik.

Cijelo vrijeme školovanja i službe u Münchenu na pastoralnoj je usluzi Hrvatima katoličke vjere na području te biskupije.

Za vrijeme Domovinskoga rata, a i kasnije, sa svojim župljanima i uz pomoć Caritasa biskupije

Passau organizira karitativnu i humanitarnu pomoć u nastradalim područjima Republike Hrvatske posebno u Đakovu i cijeloj istočnoj Slavoniji. Posebno je pomagao vatrogasnim udrugama u nabavljanju vatrogasnih vozila i opreme. Njegovom zaslugom stizala je pomoć i u đakovačku ratnu bolnicu i dječji vrtić. Na taj način su nastala prijateljstva između vatrogasnih udruga u Đakovu i Đakovštini i bavarskih vatrogasaca u župama gdje je on bio dušobrižnik.

Gospodin Vidić odlikovan je odlukom pok. predsjednika dr. Tuđmana Redom Danice hrvatske s likom Katarine Zrinski.

5. POLICIJSKOJ POSTAJI ĐAKOVO

Danas, više od dva desetljeća nakon Domovinskog rata, još je važnije progovarati o ulozi hrvatske policije u tim sudbonosnim danima za Republiku Hrvatsku, samim time i za naš grad. Početkom ljeta 1990. godine, pa sve do 5. kolovoza iste godine, u Đakovu je angažiran veći broj domoljuba koji se upućuju na obuku za postrojbu Prvi hrvatski redarstvenik, a 1. listopada 1990. godine djelatnici PP Đakovo stavljaju se na raspolaganje i zaštitu suvereniteta Republike Hrvatske.

Sukladno razvoju situacije i prijateljstva koje su se nadvile nad našu Domovinu Policijska postaja Đakovo polovinom mjeseca siječnja 1991. godine znatno povećava broj policijskih službenika koje prima iz redova civilnog stanovništva, te iste šalje na obuku, ujedno angažirajući velik broj pričuvnih policajaca.

U ožujku 1991. godine u Đakovu je formirana "Jedinica za posebne namjene", koja je smještena u DVD Đakovo, da bi 28. lipnja 1991. godine od jezgre pripadnika policije bila formirana đakovačka postrojba ZNG-a, koja je smještena u Breznicu Đakovačku. Od travnja 1991. godine pripadnici PP Đakovo raspoređeni su u obrani suvereniteta RH na širem području Slavonije (Erdut, Dalj, Laslovo, Sarvaš, Darda, Beli Manastir, Bilje, Tomin hrast, Bogdanovci, Voćin), a 2. svibnja 1991. godine pripadnici PP Đakovo nalaze se i

u Borovu Selu, gdje je izvršen napad četničkih snaga na redarstvenike PU Vukovarsko-srijemske. Pripadnici PP Đakovo aktivno sudjeluju u oslobađanju tri vojarne u Đakovu i vojnog poligona Nabrđe dana 15. rujna 1991. godine. Treba naglasiti kako u novijoj povijesti nije poznato da je igdje u svijetu policija odigrala tako značajnu ulogu u stvaranju svoje države. Ona je, kao prva organizirana i zakonom utemeljena obrambena postrojba, prva stala na branik Domovine ratne 1991. godine, te je bila preteča kasnije stvorenih hrvatskih oružanih snaga Zbora narodne garde.

U mirnodopskom vremenu, Policijska postaja Đakovo, njeni dosadašnji načelnici i svi policijski službenici, aktivno se uključuju u javni život Grada Đakova, te uz svoje primarno zaduženje, očuvanje javnog reda i mira, kao i osiguravanje poštivanja zakona, sudjeluje u brojnim radnim tijelima Grada, posebice u radu Vijeća za prevenciju Grada Đakova. Tijekom posljednjih nekoliko godina provode se i brojni projekti edukacije i prevencije u koje su uključeni građani Đakova, te djeca osnovnih i srednjih škola.

Svjesni odgovornosti i težine poslova, koje obavlja hrvatska policija, a posebno prisjećajući se žrtava podnijetih za Domovinskog rata, Grad Đakovo Policijskoj postaji Đakovo uručuje povelju zahvalnosti.

6. POSTHUMNO DARKU BENKEU

Darko Benke bio je jedna od oko 6.000 slijepih osoba u Hrvatskoj. Rođen je 1973. u Đakovu koje je neizmjereno volio, a napustio nas je prerano, izgubivši bitku sa životom u svojoj 38 godini. Sljepoća je kod njega nastupila u srednjoj dobi. "Psihički doživljaj sljepoće bio je strašno težak. Nisam dobio potporu osoba koje su se opredijelile za rad sa slijepim osobama. Veliku su mi pomoć pružili prijatelji, obitelj. Shvatio sam da se moram prilagoditi životu", često je znao reći Darko. A upravo to prilagođavanje novom životu, životu u mraku, napravilo je od njega čovjeka koji je sve svoje vrijeme radio na senzibiliziranju društva u cjelini za potrebe slijepih i slabovidnih osoba. Ne dajući se obeshrabriti, približavao je problematiku slijepih studentima KBF-a Đakovo, odlazio je u đakovačke škole, vrtiće, sudjelovao u akcijama „Imaš siće za vodiče“. Borio se s uspavanom administracijom natjeravši, primjerice, Hrvatske željeznice da bolje porade na

nazočnost pasa vodiča u vlakovima, senzibilizirao je čitavu javnost svojom željom za odlaske na misu sa svojom Lisom, ne dopustivši da ga se izbacila iz jedne zagrebačke crkve, ali najviše je senzibilizirao nas Đakovčane koji smo shvatili da pojedinac može pokrenuti stvari u društvu. Darko je svojim primjerom promicao vrijednosti odgovornosti pojedinca i zajednice za kvalitetan život osoba s invaliditetom u svezi postupnoga, ali trajnog stvaranja uvjeta za njihovu konkretnu korisnost, kojom bi postali subjekti, a ne tek objekti, puki promatrači društvenih i institucionalnih zbivanja što određuju razinu njihovoga društvenog statusa. Razotkrivajući stereotipni stav i mišljenja, prema kojemu osobe s invaliditetom od zajednice stalno nešto traže, stvarao je novi stav prema kojemu osobe s invaliditetom mogu i te kako puno dati i sebi i drugima. Darko je svima nama puno više davao, nego što je uzimao i stoga donosimo dio njegova razmišljanja o sebi i svijetu koji ga je okruživao:

„Živim trudeći se biti kao i svi ostali. Vama to izgleda nemoguće, ali ja sam se naučio tako živjeti. Uostalom, ovaj moj vid koji to nije, jer gledam očima moje Lise, je za mene savršen jer za bolji danas ne znam. Možda sam ipak malo sretniji od onih koji su rođeni slijepi, ja bar znam kako izgleda nebo, koje je boje naranča, zapravo sve boje su mi se urezale u sjećanje, kao da mi je podsvijest govorila da će mi to nekada trebati... „

7. UDRUZI ZA ŠPORT I REKREACIJU GRADA ĐAKOVA – KUGLAČICE REKREATIVKE

Od 13. studenoga 2002. godine u našem gradu postoji rekreativno kuglanje za žene koje su ove 2012. godine jubilarno, deseti puta, završile sezonu Otvorenog prvenstva Grada u disciplini 6x2x30 hitaca.

U 10 godina Otvorenog prvenstva grada sudjelovalo je 270 kuglačica i 22 ekipe. Iz ovakve vrste rekreacije prepoznali su se talenti, koji su pozvani da kuglaju za drugu ligu, tj. KK Đakovo.

Uz veliku potporu Udruge za šport i rekreaciju Grada Đakova, gospodina Rudolfa Majera, te voditeljice Ankice Mandić sa suradnicima, kuglanje je došlo do visokih razina gdje su naše rekreativke jedine u

Hrvatskoj uspjele ovoliko godina održati prvenstvo i ne misle od njega lako odustati. Veliki broj sportašica u Otvorenom prvenstvu Grada živi za kuglanje, treninge i utakmice u kojima im sezona jesen/zima proleti vrlo brzo.

Nadamo se da će dodjela nagrade dati još veći poticaj ženskoj rekreaciji u Gradu Đakovu.

8. TAMBURAŠKOM SASTAVU „ZVONA“

Tamburaški sastav „Zvona“ osnovan je 1994. godine i čine ga članovi iz Đakova i Đakovštine. Svoj izričaj temelji na izvornoj glazbi Slavonije, a u svom repertoaru obuhvaća glazbu iz cijele Lijepe Naše, te Srijema, Bačke, Bosne i Hercegovine.

Tamburaški sastav nastupa na tamburaškim festivalima: Brod fest, Pitomača, Zlatne žice Slavonije. Na festivalu Zlatne žice Slavonije 1997. godine osvojili su prvu nagradu s pjesmom Inat bečarski, a od Večernjeg lista nagradu za najslušaniju skladbu Brod festa 2000. godine pod nazivom Moj je dado puno radio.

Za emitiranje na emisijama HRT-a, te lokalnim postajama u Hrvatskoj snimili su spotove za pjesme Inat bečarski i Šokačka tuga, a sastav je nastupao i u mnogim emisijama HRT-a kao što su Lijepom Našom, Etno kajda, Dobro jutro, Hrvatska, Hrvatski glazbeni program, Za srce i dušu itd.

Tamburaški sastav Zvona ima uspješnu suradnju sa solistima Hrvatske tamburaške glazbe tako da je održao veliki broj koncerata s našim poznatim pjevačima koji njeguju izvornu narodnu glazbu s ovih područja. Koncert „Bečarska škola“ na Đakovačkim vezovima 2001. godine emitirala je Slavenska televizija s ostalim lokalnim postajama, a veliki koncert s Kićom Slabincem emitiran je 2002. godine putem satelita u cijelom svijetu.

Sastav je do sada snimio šest albuma: Iz inata bečarskog, Stric Mata, Šokačka tuga, Millenium greetings from Croatia vol. 1 & 2, Ovo je moja zemlja, Još ću jednom... i Imam te tu..., a za istaknuti su i velike turneje po Kanadi i Americi 2000., 2001./2002. i 2007. godine.

Ove godine sastav izdaje svoj osmi nosač zvuka. Članovi TS su Tomislav Nemet, Andrej Zirn, Marko Birtić, Tomislav Žajdlik, Ante Anić i Vinko Vukadin.

9. BRANISLAVU VIDAKOVIĆU, rođenom 1. rujna 1952. godine u Osijeku.

Članom Crvenog križa postao je 14. prosinca 1972. godine kada je prvi put dobrovoljno darivao krv. Svoju humanost iskazao je kroz sve prethodne godine činom redovitog darivanja krvi na akcijama dobrovoljnog darivanja krvi koje su organizirane u Đakovu, te je do sada ukupno 103 puta dobrovoljno darivao krv. Posebno se istaknuo kroz animiranje novih darovatelja krvi u svom poduzeću PIK-u Đakovo, u RJ „RTG“, a od 1993. godine član je Aktiva dobrovoljnih darovatelja krvi Đakovo koji između ostaloga vodi brigu o promicanju i razvijanju dobrovoljnog darivanja krvi.

Pored aktivnosti u Crvenom križu gospodin Branislav u mladosti je igrao nogomet u oba đakovačka kluba, a sada pjeva u VPS „Bećarine“ iz Đakova.

Za iskazanu humanost i solidarnost od Hrvatskog Crvenog križa primio je priznanja za 50, 75 i 100 darivanja krvi, a ove godine je predložen za odličje Danica hrvatska s likom Katarine Zrinski koju dodjeljuje Predsjednik Republike Hrvatske.

IV.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i ima se objaviti u Službenome glasniku Grada Đakova.

KLASA:061-01/12-01/16

UR.BROJ:2121/01-04-04-12-1

Đakovo, 23. travnja 2012.

PREDSJEDNIK GRADSKOG VIJEĆA

Tomislav Vuković, v.r.

